

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 281

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 aprilie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
253.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Giurgiu de către doamna Crișu Nina Carmen	2	
254.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Hunedoara de către domnul Vasilescu Sorin-Adrian	2	
255.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Vâlcea de către domnul Cornoiu Dumitru-Nicu	3	
256.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Vrancea de către domnul Halici Nicușor	3	
257.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Bacău de către domnul Constantin Toma	4	
258.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sălaj de către domnul Szilágyi Róbert-István	4	
259.	— Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Niculcea Zorinel din funcția publică de inspector guvernamental în funcția publică de prefect al județului Giurgiu	5	
260.	— Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Renga Radu din funcția publică de inspector guvernamental în funcția publică de prefect al județului Vâlcea	5	
261.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Vrancea de către domnul Hornea Sorin-Ionel-Florin		6
262.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Alba de către doamna Albu Mihaela Maria		6
263.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Argeș de către domnul Dragnea Emilian		7
264.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Botoșani de către doamna Beclea Daniela		7
265.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sălaj de către domnul Vasvari Róbert-Gergely		8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
388.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 449/2008 privind caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale		8–9
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
	Hotărârea din 6 octombrie 2015 în Cauza Coniac împotriva României		10–15
	★		
	Rectificări		15

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Giurgiu de către doamna Crişu Nina Carmen**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect al judeţului Giurgiu de către doamna Crişu Nina Carmen.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 253.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Hunedoara de către domnul Vasilescu Sorin-Adrian**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect al judeţului Hunedoara de către domnul Vasilescu Sorin-Adrian.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 254.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Vâlcea de către domnul Cornoiu Dumitru-Nicu

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Vâlcea de către domnul Cornoiu Dumitru-Nicu.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 255.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Vrancea de către domnul Halici Nicușor

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Vrancea de către domnul Halici Nicușor.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 256.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Bacău de către domnul Constantin Toma

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Bacău de către domnul Constantin Toma.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 257.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Sălaj de către
domnul Szilágyi Róbert-István

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sălaj de către domnul Szilágyi Róbert-István.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 258.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Niculcea Zorinel
din funcția publică de inspector guvernamental
în funcția publică de prefect al județului Giurgiu**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se dispune aplicarea mobilității pentru domnul Niculcea Zorinel din funcția publică de inspector guvernamental în funcția publică de prefect al județului Giurgiu.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 259.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Renga Radu
din funcția publică de inspector guvernamental
în funcția publică de prefect al județului Vâlcea**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se dispune aplicarea mobilității pentru domnul Renga Radu din funcția publică de inspector guvernamental în funcția publică de prefect al județului Vâlcea.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 260.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Vrancea de către domnul Hornea Sorin-Ionel-Florin

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) şi ale art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Hornea Sorin-Ionel-Florin exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de prefect al judeţului Vrancea.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 261.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, în condiţiile legii,
a funcţiei publice de subprefect al judeţului Alba
de către doamna Albu Mihaela Maria

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) şi ale art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Albu Mihaela Maria exercită, cu caracter temporar, în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Alba.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 262.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice
de subprefect al judeţului Argeş de către
domnul Dragnea Emilian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) şi ale art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Dragnea Emilian exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Argeş.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 263.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect
al judeţului Botoşani de către doamna Beclea Daniela

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) şi ale art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Beclea Daniela exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Botoşani.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 264.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect
al judeţului Sălaj de către domnul Vasvari Róbert-Gergely**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) şi ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Vasvari Róbert-Gergely exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Sălaj.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOŞ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Bucureşti, 13 aprilie 2016.
Nr. 265.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAŢIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 449/2008
privind caracteristicile tehnice, condiţiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial
şi metodele de pescuit comercial în apele maritime şi continentale**

Având în vedere:

- Referatul de aprobare nr. 1.369 din 15 februarie 2016 al Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură şi Adresa nr. 1.141 din 5 februarie 2016 a Federaţiei Organizaţiilor Producătorilor de Peşte din Delta Dunării;
- prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul şi acvacultura, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările şi completările ulterioare;
- art. 7 lit. A.f) din Hotărârea Guvernului nr. 545/2010 privind organizarea, structura şi funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Pescuit şi Acvacultură, cu modificările ulterioare,
în temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, cu modificările şi completările ulterioare,

ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 449/2008 privind caracteristicile tehnice, condiţiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial şi metodele de pescuit comercial în apele maritime şi continentale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 21 august 2008, cu modificările şi completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. **La capitolul I litera B, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:**
„5. talianul submersibil.”
2. **La capitolul II litera B, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:**
„11. talian submersibil”.

3. La capitolul IV, după punctul 26 se introduce un nou punct, punctul 27, cu următorul cuprins:

„27. *talian submersibil* — unealtă de pescuit tip capcană folosită la pescuitul staționar, la pescuitul în apele marine și continentale.”

4. La capitolul V litera B, după litera f) se introduc trei noi litere, literele g), h) și i), cu următorul cuprins:

„g) Talianul submersibil poate fi folosit pentru pescuitul staționar în zona costieră a litoralului românesc al Mării Negre, cu condiția:

1. îmbunătățirii selectivității uneltei prin menținerea dimensiunilor minime legale a laturii ochiurilor de plasă de la camera de prindere;

2. monitorizării permanente a capturii pentru stabilirea avantajelor implementării talianului submersibil în practicarea unui pescuit selectiv — nedistructiv asupra populației piscicole.

h) Talianul submersibil pentru ape continentale se instalează la adâncimi de 2—8 m și este format din cameră de prindere, adaptor, obor și aripa de mal:

(i) camera de prindere are formă cilindrică și este confecționată din plasă de tip dynema, polietilenă (PE) sau nailon. Plasa este posădită pe opt cercuri de aluminiu cu diametrul de 1.500 sau 2.900 mm. Ultimele patru cercuri ale camerei de prindere sunt fixate pe suporturi din aluminiu de două pontoane care se pot umple cu aer cu ajutorul unui compresor, astfel încât camera de prindere să ajungă ușor la suprafață;

(ii) adaptorul este prevăzut cu plasă la partea superioară și inferioară și face trecerea între obor și camera de prindere. Plasa din care este confecționat adaptorul este de tip PE sau nailon cu latura ochiului egală cu latura ochiului de la obor;

(iii) oborul este confecționat din două bucăți de plasă tip PE sau nailon, posădite la partea superioară pe frânghia plutitoarelor, iar la partea inferioară pe frânghie cu inserție de plumb, având câte două aripioare la intrarea în obor și la intrarea în adaptor;

(iv) aripa de la mal, având rol de dirijare a peștelui, este confecționată din plasă tip PE sau nailon, posădită la partea superioară pe frânghia plutitoarelor fără săgeată, iar la partea inferioară pe frânghie cu inserție de plumb fără săgeată. Lungimea și numărul panourilor de plasă care alcătuiesc aripa de la mal sunt variabile în funcție de necesități;

(v) accesoriile pentru armarea și instalarea talianului submersibil sunt: ancore, flotori pontoane, furtun pentru umplerea pontoanelor cu aer, compresor de aer, frânghii din PA cu diferite diametre, motopompă.

i) Talianul submersibil marin se instalează la adâncimi de 3—14 m și este format din camera de prindere, adaptor, obor și aripa de mal, astfel:

(i) camera de prindere are formă cilindrică și este confecționată din plasă de tip dynema, polietilenă (PE) sau nailon. Plasa este posădită pe opt cercuri de aluminiu cu diametrul de 2.900 mm. Ultimele patru cercuri ale camerei de prindere sunt fixate pe suporturi din aluminiu de două pontoane care se pot umple cu aer cu ajutorul unui compresor, astfel încât camera de prindere să ajungă ușor la suprafață;

(ii) adaptorul este prevăzut cu plasă la partea superioară și inferioară și face trecerea între obor și camera de prindere. Plasa din care este confecționat adaptorul este de tip PE sau nailon, cu latura ochiului egală cu latura ochiului de la obor;

(iii) oborul este confecționat din două bucăți de plasă tip PE sau nailon, posădite la partea superioară pe frânghia plutitoarelor, iar la partea inferioară pe frânghie cu inserție de plumb, având câte două aripioare la intrarea în obor și la intrarea în adaptor;

(iv) aripa de la mal, având rol de dirijare a peștelui, este confecționată din plasă tip PE sau nailon, posădită la partea superioară pe frânghia plutitoarelor fără săgeată, iar la partea inferioară pe frânghie cu inserție de plumb fără săgeată. Lungimea și numărul panourilor de plasă care alcătuiesc aripa de la mal sunt variabile în funcție de necesități;

(v) accesoriile pentru armarea și instalarea talianului submersibil sunt: ancore, flotori pontoane, furtun pentru umplerea pontoanelor cu aer, compresor de aer, frânghii din PA cu diferite diametre, motopompă.

Părți componente	Dimensiune
Aripa de dirijare	latura ochiului a = 22 sau 40 mm
Obor	latura ochiului a = 10,12 sau 35 mm
Adaptor	latura ochiului a = 10,12 sau 35 mm
Camera de prindere	latura ochiului a = 10,12 sau 35 mm”

5. La capitolul V litera C, după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:

„n) utilizarea talianului submersibil în ariile marine protejate fără avizul custodelui/administratorului ariei naturale protejate.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Părți componente	Dimensiune
Aripa de mal	latura ochiului a = 22 până la 40 mm
Obor	latura ochiului a = 40,45 sau 50 mm
Adaptor	latura ochiului a = 40,45 sau 50 mm
Camera de prindere	latura ochiului a = 30,35 sau 40 mm

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 30 martie 2016.
Nr. 388.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA din 6 octombrie 2015 în Cauza Coniac împotriva României

(Cererea nr. 4.941/12)

Strasbourg

Definitivă
1 februarie 2016

Hotărârea a devenit definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Coniac împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Luis López Guerra, președinte, Kristina Pardalos, Johannes Silvis, Valeriu Grițco, Iulia Antoanella Motoc, Branko Lubarda, Mărtiș Mits, judecători, și Stephen Phillips, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 15 septembrie 2015,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 4.941/07 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Victor Coniac (*reclamantul*), a sesizat Curtea la 18 ianuarie 2007, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul a fost reprezentat de domnul V. Amărieuței, avocat în Focșani. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul a susținut, în special, că procesul penal îndreptat împotriva sa nu a fost echitabil deoarece a fost condamnat în lipsa ascultării sale nemijlocite și în lipsa ascultării nemijlocite a martorilor în prezența sa.

4. La 19 iunie 2013, cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantul s-a născut în 1955 și locuiește în Focșani.

6. În calitate de administrator al patru societăți comerciale, reclamantul a încheiat contracte cu diferite societăți comerciale pentru furnizarea de marfă. Pentru plata mărfii, reclamantul a emis câteva cecuri.

7. La o dată neprecizată, s-a dispus începerea urmăririi penale față de reclamant pentru înșelăciune în legătură cu cecurile emise pentru plata mărfii.

8. La 24 iunie 2003, Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea l-a informat pe reclamant, în calitate sa de administrator al uneia dintre cele patru societăți comerciale, cu privire la încetarea urmăririi penale față de acesta pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii de înșelăciune.

9. La 3 iulie 2003, unul dintre comercianții a depus o plângere penală împotriva reclamantului, învinuindu-l de înșelăciune, în conformitate cu art. 215 din Codul penal (în vigoare la data faptelor) pentru emiterea unor cecuri și bilete la ordin fără a deține fondurile necesare în conturile societăților și după ce conturile societăților au fost poprite.

10. La 8 septembrie 2003, procurorul a dispus începerea urmăririi penale față de reclamant sub învinuirea de înșelăciune. Urmărirea s-a desfășurat în absența reclamantului, care a părăsit țara în data de 25 iunie 2003.

11. Conform documentelor prezentate de reclamant, soția sa a introdus o acțiune civilă de divorț. Prin Hotărârea definitivă din 20 octombrie 2003, Judecătoria Focșani a admis cererea soției și a pronunțat divorțul.

12. La 13 noiembrie 2003, procurorul a întocmit un rechizitoriu pentru înșelăciune cu consecințe deosebit de grave în temeiul art. 215 alin. (1), (3) și (4) din Codul penal. Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Vrancea.

13. Procesul în fața instanței de fond a avut loc în lipsa reclamantului pe motiv că domiciliul reclamantului în străinătate era necunoscut. Reclamantul a fost reprezentat de I.B., un avocat desemnat de instanță. În concluziile sale finale în fața instanței, avocatul a susținut că rechizitoriul conținea multe erori deoarece urmărirea penală s-a efectuat în lipsa reclamantului. Argumentul său principal a fost acela că reclamantul nu a săvârșit faptele cu intenția de a-i înșela pe partenerii săi de afaceri. În acest sens, avocatul a adăugat că reclamantul a continuat să își plătească datoriile. Acesta a contestat afirmația că respectivele cecuri au fost emise după ce conturile societăților au fost poprite. Mai mult decât atât, unele cecuri au fost emise în timp ce reclamantul se afla în străinătate. De asemenea, avocatul a contestat presupusele sume pe care reclamantul ar fi trebuit să le ramburseze creditorilor.

14. La 13 mai 2005, Tribunalul Vrancea l-a condamnat pe reclamant pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune la o pedeapsă cu închisoarea de 3 ani cu suspendare condiționată. Instanța a constatat că reclamantul, în calitate de administrator al patru societăți comerciale, a emis cecuri după ce conturile societăților au fost poprite și fără a deține fondurile necesare în conturile societăților.

15. Atât reclamantul, cât și parchetul au atacat hotărârea. Reclamantul a susținut, printre altele, că dreptul său la apărare nu a fost respectat deoarece nu i s-au adus la cunoștință învinuirile și nu a fost legal citat. În această privință, reclamantul a susținut că nu a avut cunoștință de procesul penal împotriva sa aflat în curs de judecată. Acesta a recunoscut că dosarul său penal conținea mai multe procese-verbale conform cărora agenții de poliție au încercat să îl localizeze, dar a susținut totodată că nu a fost niciodată citat oficial sau informat oficial despre învinuirile aduse. De asemenea, acesta a subliniat că nu a intenționat să își înșele partenerii de afaceri și că situația sa financiară dificilă a fost rezultatul anulării unui contract de

achiziții publice încheiat cu Ministerul Apărării. De altfel, el a continuat să efectueze plăți către creditorii săi după plecarea din țară.

16. În cursul procedurii în apel, reclamantul a fost reprezentat de un avocat ales, respectiv I.B., același avocat care a fost desemnat avocat din oficiu de instanța de fond.

17. Ultima ședință în fața instanței de apel a avut loc la 30 noiembrie 2005.

18. Întrucât reclamantul s-a întors din Italia abia la 5 decembrie 2005, acesta nu a participat la nicio ședință a instanței de apel.

19. Prin Decizia din 23 decembrie 2005, Curtea de Apel Galați a admis apelul declarat de parchet și a mărit pedeapsa reclamantului la 4 ani de închisoare. Instanța a respins apelul reclamantului ca nefondat. Instanța de apel a admis că reclamantului nu i s-au comunicat oficial învinuirile aduse și că acesta nu a fost audiat de organele de urmărire penală și nici de instanța de fond. De asemenea, instanța a reținut că această situație a fost din vina reclamantului, care a părăsit țara la 25 iunie 2003 cu intenția de a se sustrage de la judecată. Curtea a constatat că organele de cercetare penală au făcut vizite repetate la domiciliul său cunoscut din România și au informat-o pe soția sa cu privire la plângerea penală depusă împotriva sa. În acest sens s-au întocmit procese-verbale din zilele de 2 și 4 august; 9, 15 și 16 septembrie; și 14 octombrie 2003.

20. La 28 decembrie 2005, reclamantul a declarat recurs, argumentând că dreptul său la apărare a fost încălcat ca urmare a absenței sale în cursul urmăririi penale și în cursul procedurilor desfășurate în primele două grade de jurisdicție. Acesta a susținut că nu a avut cunoștință de proces deoarece a plecat în Italia înainte de introducerea plângerii penale îndreptate împotriva sa. Reclamantul a susținut că toate actele procedurale ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor au fost nule deoarece au fost efectuate în absența sa și, prin urmare, a cerut retrimiteră cauzei la organele de urmărire penală pentru refacerea urmăririi penale în prezența sa. De asemenea a susținut că 14 din cele 27 de cecuri despre care se consideră că le-a emis fără a avea fondurile necesare în conturile societăților au fost emise după 25 iunie 2003, când se afla în străinătate. Acesta a mai susținut că a emis cecurile și biletele la ordin anterior popririi conturilor societăților și a contestat alte elemente faptice luate în considerare de curtea de apel în Decizia sa din 23 decembrie 2005, ca, de exemplu, data la care a fost anulat contractul de achiziții publice. Potrivit afirmațiilor acestuia, concluziile incorecte formulate de curtea de apel s-au bazat pe constatările expertului care a întocmit un raport, de expertiză, atașat la dosar.

21. Reclamantul a fost prezent și a fost asistat de un avocat ales în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție. Acesta a participat la toate ședințele, dar nu a fost audiat de instanță.

22. În ultima ședință a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost ascultate concluziile avocatului apărării și ale procurorului. Reclamantul, în calitate de inculpat, a avut ultimul cuvânt.

23. La 18 octombrie 2006, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul reclamantului ca nefondat. Instanța a recunoscut că reclamantul „nu a fost audiat, nu a fost informat cu privire la învinuirile aduse și nu i-a fost prezentat materialul de urmărire penală”. Instanța a considerat că reclamantul nu putea invoca, în apărarea sa, absența sa din cursul procesului deoarece a părăsit țara la 25 iunie 2003 pentru a se sustrage urmăririi și judecării îndreptate împotriva sa.

24. Reclamantul a executat pedeapsa închisorii între 25 octombrie 2006 și 3 decembrie 2008, când a fost eliberat sub control judiciar.

25. Într-un alt proces penal îndreptat împotriva reclamantului pentru înșelăciune în legătură cu fapte similare — și anume emiterea de cecuri după ce conturile societăților au fost poprite —

Curtea de Apel Bacău l-a achitat. Instanța a reținut că intenția directă este un element esențial al infracțiunii de înșelăciune conform art. 215 alin. (4) din Codul penal și, din probele aflate la dosar, reieșea că reclamantul nu a acționat cu intenția directă pentru a obține un folos necuvenit de la societatea pentru care a emis cecul în data de 17 iunie 2003. Instanța a mai reținut că incapacitatea de plată pentru marfa pe care a cumpărat-o de la societate a fost cauzată în principal de circumstanțe apărute după ce a fost emis cecul, și anume anularea contractului de achiziții publice încheiat cu Ministerul Apărării pentru furnizarea de produse alimentare către o unitate militară. În decizia sa din 11 mai 2006, curtea de apel a reținut, printre altele, următoarele:

„Faptul că reclamantul a părăsit țara în data de 25 iunie 2003 nu este suficient pentru a susține concluzia că acesta încerca să se sustragă de la urmărirea penală sau de la judecată. Dimpotrivă, faptul că reclamantul a acționat rapid pentru a acoperi prejudiciul cauzat de faptele sale și că a venit înapoi înainte de încheierea procesului penal și a solicitat curții de apel să încuviințeze ascultarea sa susține argumentul apărării sale că a plecat în Italia ca să găsească un loc muncă pentru a putea plăti datoriile societății.”

26. La 22 mai 2007 și în ianuarie 2008, reclamantul a depus două plângeri penale împotriva expertului care a întocmit raportul de expertiză în procesul penal împotriva sa (a se vedea *supra*, pct. 20). Acesta a susținut că expertul a făcut afirmații false care au dus la condamnarea sa pentru înșelăciune. La 24 decembrie 2013, reclamantul a depus plângere la Judecătoria Focșani cu privire la rezoluțiile procurorului din 22 decembrie 2009 și 29 noiembrie 2013 prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale față de expert.

Rezultă că procedura este încă în desfășurare.

II. Dreptul intern relevant

27. Dispozițiile relevante din Codul de procedură penală cu privire la competența instanțelor care soluționează recursurile, în vigoare la momentul faptelor, sunt descrise în Cauza *Găitânaru împotriva României* (nr. 26.082/05, pct. 17—18, 26 iunie 2012). În special, art. 385¹⁵ din Codul de procedură penală, în vigoare la data faptelor, prevedea că atunci când Curtea Supremă de Justiție (în prezent „Înalta Curte de Casație și Justiție”) — admite recursul, când este necesară administrarea de probe — dispune rejudecarea cauzei de către o instanță de grad inferior.

28. Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 677 din 7 august 2006, a modificat și completat Codul de procedură penală. Aceasta a intrat în vigoare la 6 septembrie 2006, dar, în conformitate cu dispozițiile tranzitorii, nu era aplicabilă cauzelor aflate în curs de judecată.

29. În conformitate cu art. 385¹⁴ alin. (11) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 356/2006, cu ocazia judecării recursului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent atunci când acesta nu a fost ascultat de instanțele de fond și apel.

Când inculpatul prezent nu a fost ascultat de instanța de recurs, iar ascultarea acestuia este obligatorie potrivit art. 385¹⁴ alin. 11 din Codul de procedură penală, acesta poate face contestație în anulare conform art. 386 lit. e).

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

30. Reclamantul s-a plâns că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că a fost condamnat pentru înșelăciune deși nu i s-au adus niciodată la cunoștință învinuirile și nu a fost niciodată ascultat de organele de urmărire penală și de instanțe. Acesta a invocat art. 6 din Convenție, care prevede:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...]

asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa [...]”.

A. Cu privire la admisibilitate

1. *Cu privire la excepția referitoare la exercitarea abuzivă a dreptului de a introduce o cerere individuală*

31. Guvernul a solicitat Curții să respingă cererea, invocând exercitarea abuzivă a dreptului de a introduce o cerere individuală. Făcând trimitere la alte decizii pronunțate de Curte, prin care cererile respective au fost respinse pe motiv că reclamantul a omis să informeze Curtea despre aspecte esențiale, Guvernul a subliniat că reclamantul nu a informat Curtea că avocatul I.B., care a fost desemnat avocat din oficiu de instanța de fond, l-a reprezentat în fața curții de apel ca avocat ales. În plus, reclamantul nu a informat Curtea că s-a aflat în contact permanent cu avocatul, care a și plătit onorariile expertului. Reclamantul nu a menționat cererea sa pentru amânarea ședințelor, nici faptul că soția sa și angajatul său (unchiul său) l-au informat cu privire la acțiunea penală îndreptată împotriva sa.

32. Reclamantul a contestat afirmația Guvernului conform căreia ar fi avut cunoștință de acțiunea penală îndreptată împotriva sa în fazele inițiale ale urmăririi penale. Acesta a declarat că, și atunci când a fost prezent în instanță în vederea soluționării recursului pe care l-a declarat, nu a fost informat cu privire la învinuirile aduse și nu a fost ascultat de instanță.

33. Curtea observă că esența plângerii reclamantului este aceea că, deși a fost judecat în lipsă, nu a fost ascultat de instanța de recurs și nu a avut posibilitatea de a contesta învinuirile aduse. Mai mult decât atât, Curtea consideră că problema exercitării abuzive a dreptului de a introduce o cerere individuală este strâns legată de fondul capătului de cerere cu privire la caracterul echitabil al procesului. Prin urmare, constată că este necesară unirea excepției cu fondul capătului de cerere.

2. *Cu privire la excepția de neputzare a căilor de atac interne*

34. De asemenea, Guvernul a susținut că reclamantul nu a epuizat căile de atac interne. În acest sens, Guvernul a subliniat că acesta ar fi trebuit să facă o contestație în anulare împotriva Deciziei pronunțate la 18 octombrie 2006 de Înalta Curte de Casație și Justiție.

35. În ceea ce privește excepția de neputzare a căilor de atac interne, reclamantul a invocat ineficacitatea căii de atac menționate de Guvern. În acest sens, reclamantul a subliniat că prevederile legale privind contestația în anulare menționată drept cale de atac de către Guvern — și anume cele de la art. 386 lit. e) din Codul de procedură penală — nu erau aplicabile în cazul său.

36. Curtea observă că Decizia pronunțată de Înalta Curte la 18 decembrie 2006 a avut autoritate de lucru judecat. De asemenea, noțiunile de „securitate juridică” și „stat de drept” sunt inerente Convenției (a se vedea *Marckx împotriva Belgiei*, 13 iunie 1979, pct. 58, seria A nr. 31; și *Rafinările Stran Greek și Stratis Andreadis împotriva Greciei*, 9 decembrie 1994, pct. 49, seria A nr. 301-B). În astfel de circumstanțe, sesizarea — de către reclamant — a Înaltei Curți pentru a contesta procesul soluționat printr-o hotărâre definitivă trebuie considerată ca fiind similară cu o cerere de rejudecare prin intermediul căii extraordinare de atac prevăzute de Legea nr. 356/2006. Cu toate acestea, Curtea amintește în această privință că în Convenție nu se garantează dreptul la rejudecare într-o anumită cauză; și că un reclamant nu este obligat, de regulă, să recurgă la o cale extraordinară de atac în scopul dispoziției privind epuizarea prevăzută la art. 35 § 1 [a se vedea *Kiiskinen împotriva Finlandei* (dec.) nr. 26.323/95, CEDO 1999-V].

37. Prin urmare, se respinge excepția ridicată de Guvern în acest sens.

38. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție. De asemenea, Curtea constată că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

1. *Argumentele părților*

39. Reclamantul a susținut că nu a fost citat și informat cu privire la învinuirile aduse și nu a fost ascultat de niciun organ de urmărire penală și de nicio instanță de orice grad. Acesta a subliniat că situația a fost recunoscută de Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia sa din 18 octombrie 2006. Acesta a susținut, de asemenea, că, și în ipoteza în care organele de cercetare penală ar fi încercat într-adevăr să îl citeze la începutul procedurii, mai târziu acestea au renunțat la încercarea lor, având în vedere că ultimul proces-verbal întocmit de agenții de poliție care au încercat să îi comunice citația datează din 14 octombrie 2003, iar rechizitoriul a fost întocmit abia la 13 noiembrie 2003. Mai mult, agenții de poliție nu au înmănat nicio citație la ultimul său domiciliu cunoscut în România, iar în procesele-verbale din 9, 15 și 16 septembrie au precizat că aceștia au încercat să îl găsească la sediul uneia dintre societățile sale, nu la ultimul său domiciliu.

40. De asemenea, reclamantul a susținut că a avut cunoștință de faptul că a fost cercetat pentru înșelăciune în legătură cu activitatea sa în calitate de administrator al societăților comerciale. Cu toate acestea, la 23 iunie 2003 procurorul a dispus încetarea urmăririi penale pe motiv că nu au existat suficiente probe în dosar și, prin urmare, reclamantul a plecat din țară știind că urmărirea penală a încetat. Atunci când fosta sa soție l-a informat în septembrie 2003 că există o acțiune penală îndreptată împotriva sa, în absența oricărei citații scrise înmănate de către agenți de poliție la domiciliul său din România și fără să fi fost informat că Rezoluția procurorului din 23 iunie 2003 a fost înfirmată, a ajuns la concluzia că nu exista nicio învinuire oficială împotriva sa în acea privință.

41. De asemenea, reclamantul a subliniat că, atunci când el a aflat de acțiunea îndreptată împotriva lui, s-a întors de bunăvoie din Italia înainte de încheierea procesului și a participat la toate ședințele desfășurate de instanța de recurs. Acesta a susținut că a intrat în România în data de 5 decembrie 2005, fapt dovedit de documentul de călătorie care înlocuiește pașaportul eliberat de Ambasada României la Roma, ștampilat de autoritățile vamale maghiare și române la intrarea sa în țară.

42. În continuare, reclamantul a arătat că, în cadrul altui proces penal împotriva sa pentru infracțiuni similare de înșelăciune în legătură cu securile emise, a fost achitat pe motiv că a săvârșit faptele fără a avea intenția directă de a obține un folos necuvenit pentru sine.

43. Guvernul a admis faptul că reclamantul a fost judecat și condamnat în lipsă, dar a subliniat că acesta a avut cunoștință de proces și a ales să nu fie prezent. În acest sens, Guvernul a precizat că unul dintre angajații reclamantului, P.T., a declarat la poliție, la 12 septembrie 2003, că a avut o convorbire telefonică cu reclamantul și l-a informat că poliția îl cercetează. De asemenea, soția reclamantului a declarat, la 14 octombrie 2003, că l-a informat pe reclamant, prin telefon, cu privire la acțiunea penală îndreptată împotriva sa.

44. De asemenea, Guvernul a susținut că reclamantul a fost reprezentat de același avocat, I.B., în cadrul procesului penal în primele două grade de jurisdicție: în cadrul procesului în fața instanței de fond, avocatul I.B. a fost desemnat avocat din oficiu de instanță; în cadrul procedurii în fața instanței de apel, același avocat a fost ales de reclamant. În plus, în opinia Guvernului, faptul că avocatul respectiv a prezentat diverse înscrisuri instanței de fond cu privire la activitatea societăților comerciale administrate de către reclamant, precum și factura pentru

onorariul expertului ar putea sugera că acesta s-a aflat în contact direct cu reclamantul, care i-a dat instrucțiuni.

45. În continuare, Guvernul a subliniat că reclamantul a fost citat în mod repetat, la ultima sa adresă din Focșani, la care a fost comunicată hotărârea pronunțată de instanța de fond. Avocatul ales de reclamant să îl reprezinte în apel, respectiv I.B., a declarat apel împotriva acestei hotărâri în data de 18 mai 2005.

46. Guvernul a susținut, de asemenea, că însuși reclamantul a declarat recurs la 28 decembrie 2005 împotriva deciziei pronunțate, în apel, de Curtea de Apel Galați. În ultima ședință a instanței de recurs din data de 18 octombrie 2006, reclamantul — asistat de un avocat ales — nu a prezentat niciun înscris nou și nu a cerut să fie ascultat.

47. De asemenea, Guvernul a susținut că toate probele prezentate de avocatul ales de reclamant au fost examinate de instanțele interne. În plus, s-a dispus întocmirea unui raport de expertiză la cererea avocatului.

48. De asemenea, Guvernul a subliniat că, deși reclamantul s-a întors din Italia la 5 iunie 2005 — când procesul împotriva sa se afla pe rolul Curții de Apel Galați — acesta a preferat să nu fie prezent la ședințe.

2. Motivarea Curții

49. Curtea constată pentru bun început că, deși procesul care se desfășoară în lipsa inculpatului nu este în sine incompatibil cu art. 6 din Convenție, există totuși o evidentă denegare de dreptate în cazul în care o persoană condamnată în lipsă nu are ulterior posibilitatea de a obține de la instanța care a judecat cauza sa o reexaminare a fondului învinuirii — în drept și în fapt — în cazul în care nu s-a stabilit că acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta în instanță și de a se apăra [a se vedea *Sejdovic împotriva Italiei* (MC), nr. 56.581/00, pct. 82, CEDO 2006-II; și *Colozza împotriva Italiei*, 12 februarie 1985, pct. 29, seria A nr. 89], sau că a intenționat să se sustragă de la judecată (a se vedea *Medenica împotriva Elveției*, nr. 20.491/92, pct. 55, CEDO 2001-VI). Convenția acordă statelor contractante o largă marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea căilor folosite pentru a garanta că sistemele lor juridice sunt în conformitate cu cerințele de la art. 6. Sarcina Curții este de a stabili dacă rezultatul urmărit de Convenție a fost atins. În special, căile procedurale oferite de legislația și practica interne trebuie să se fi dovedit eficiente în cazul în care un inculpat nu a renunțat la dreptul său de a fi prezent și de a se apăra și nici nu a încercat să se sustragă de la judecată (a se vedea *Somogyi împotriva Italiei*, nr. 67.972/01, pct. 67, CEDO 2004-IV).

50. Curtea reamintește, în acest sens, că nici litera și nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe, din proprie voință, în mod expres sau tacit, la dreptul său la garanțiile unui proces echitabil (a se vedea *Sejdovic*, citată anterior, pct. 86). Cu toate acestea, pentru a fi efectivă în sensul Convenției, renunțarea la dreptul de a lua parte la proces trebuie să fie stabilită în mod clar și să fie însoțită de garanții minime proporționale cu importanța sa.

51. Curtea observă în această privință că prima întrebare este aceea dacă reclamantul a fost informat în mod oficial despre urmărirea penală îndreptată împotriva sa. Curtea a hotărât anterior că informarea persoanei cu privire la acțiunea penală îndreptată împotriva sa este un act procedural de o asemenea importanță încât trebuie să se efectueze în conformitate cu cerințele procedurale și materiale care pot garanta exercitarea efectivă a drepturilor inculpatului; cunoașterea vagă și neoficială nu poate fi suficientă (a se vedea *Sejdovic*, citată anterior, pct. 99; *Stoyanov împotriva Bulgariei*, nr. 39.206/07, pct. 34, 31 ianuarie 2012; și *Kounov împotriva Bulgariei*, nr. 24.379/02, pct. 47, 23 mai 2006).

52. Revenind la prezenta cauză, Curtea constată că părțile nu contestă faptul că reclamantul a părăsit țara înainte de declanșarea urmăririi penale îndreptate împotriva sa. În această privință, Curtea constată că reclamantul a părăsit țara la 25 iunie 2003, plângerea penală împotriva sa a fost depusă în iulie 2003, iar urmărirea penală a început în septembrie 2003.

53. În ceea ce privește întrebarea dacă autoritățile au acționat prompt și au făcut eforturi suficiente și adecvate pentru a da de urma reclamantului și a afla unde se află acesta pentru a putea să îi transmită comunicarea despre acțiunea penală îndreptată împotriva sa, Curtea constată că procesele-verbale întocmite în august și septembrie 2003 dovedesc că organele de cercetare au încercat să îl contacteze pe reclamant la începutul investigației. Actele arată că organele de cercetare au mers de mai multe ori la ultimul domiciliu cunoscut al reclamantului. Cu toate acestea, nu există nicio dovadă că reclamantului i-a fost transmisă citația la ultimul său domiciliu sau la orice altă adresă după septembrie 2003. De asemenea este greu de stabilit dacă reclamantul a fost informat despre urmărirea penală de către soția sa, având în vedere că documentele prezentate de reclamant arată că divorțul lor s-a pronunțat la 20 octombrie 2003. De asemenea, Curtea constată că reclamantul nu a primit nicio comunicare oficială privind inițierea urmăririi penale sau despre termenul procesului său. Se pare că, de fiecare dată când agenții de poliție au mers la ultimul domiciliu al reclamantului, aceștia au încercat să obțină informații despre locul unde se află, dar nu au lăsat nicio citație și niciun document.

54. Având în vedere considerentele de mai sus și în absența unei comunicări oficiale adresate reclamantului, Curtea nu este convinsă că acesta din urmă a avut cunoaștință de procesul împotriva sa la începutul acțiunii penale. Cu toate acestea, se pare că, după condamnarea sa de către instanța de fond, reclamantul a luat cunoaștință de procesul penal. Acesta a declarat apel împotriva hotărârii de condamnare și a ales să fie reprezentat de același avocat care a fost desemnat de instanță să îl reprezinte în fața instanței de fond.

55. Având în vedere toate cele de mai sus, Curtea consideră că, în prezenta cauză, Guvernul pârât nu a demonstrat că reclamantul a avut un anumit nivel de cunoaștere în privința începerii urmăririi penale sau în privința învinuirilor aduse atât de suficient pentru a justifica concluzia că a renunțat la dreptul său de a fi prezent la proces sau că a încercat să se sustragă justiției.

56. De asemenea, Curtea constată că, după respingerea apelului, reclamantul a revenit de bunăvoie în România și a participat la toate ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție în cadrul procedurii recursului.

57. În această privință, Curtea reamintește că se poate spune că procesul în ansamblu a fost echitabil dacă acuzatului nu i s-a permis să atace hotărârea de condamnare în lipsă și a avut dreptul de a fi prezent la ședința instanței de apel, deschizând astfel posibilitatea unei noi examinări în fapt și în drept a învinuirii [a se vedea *Jones împotriva Regatului Unit* (dec.), nr. 30.900/02, 9 septembrie 2003].

58. De asemenea, în cazul în care o instanță de recurs trebuie să examineze o cauză în fapt și în drept, precum și să evalueze în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției reclamantului, aceasta nu poate, din motive ce țin de caracterul echitabil procesului, să soluționeze corespunzător chestiunile respective fără o examinare nemijlocită a probelor prezentate de inculpat personal, care susține că nu a săvârșit fapta pretinsă a fi infracțiune (a se vedea *Ekbatani împotriva Suediei*, 26 mai 1988, pct. 32, seria A nr. 134; *Lacadena Calero împotriva Spaniei*, nr. 23.002/07, pct. 36, 22 noiembrie 2011; și *Văduva împotriva României*, nr. 27.781/06, pct. 37, 25 februarie 2014).

59. Revenind la prezenta cauză, Curtea constată că procedura în vigoare la data faptelor permitea Înaltei Curți să pronunțe o nouă hotărâre pe fond chiar și în cadrul examinării unui recurs. În cauzele *Popa și Tănăsescu împotriva României* (nr. 19.946/04, pct. 48, 10 aprilie 2012) și *Găitânaru împotriva României* (nr. 26.082/05, pct. 30, 26 iunie 2012), Curtea a avut deja posibilitatea de a examina întinderea competențelor Înaltei Curți și a constatat că procedurile în fața acesteia constituie proceduri de plin drept, guvernate de aceleași norme ca în cazul unui proces pe fond, instanța fiind obligată să examineze atât faptele, cât și problemele de drept. Înalta Curte putea decide fie achitarea reclamantului, fie condamnarea acestuia, după o examinare aprofundată a problemei vinovăției sau nevinovăției sale. Dacă circumstanțele cauzei impun în mod direct necesitatea de a administra probe, Înalta Curte ar putea retrimite cauza la o instanță de grad inferior, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală în vigoare la momentul faptelor (a se vedea *supra*, pct. 27).

60. Aspectele pe care Înalta Curte de Casație și Justiție le-a examinat pentru a decide dacă reclamantul a fost vinovat erau de natură faptică, ceea ce ar fi justificat o nouă examinare a probelor, mai ales că aceasta a fost prima instanță la ședințele căreia reclamantul a fost prezent.

61. Cu toate acestea, Înalta Curte nu a folosit aceste posibilități și, în schimb, a judecat cauza pe baza probelor prezentate procurorului și instanțelor de fond și de apel, în lipsa reclamantului. Neascultarea inculpatului personal este și mai incompatibilă cu cerințele unui proces echitabil în circumstanțele specifice ale prezentei cauze, în care instanța de recurs a făcut o examinare a elementului subiectiv al presupusei infracțiuni, și anume intenția reclamantului de a săvârși infracțiunea. În această privință, Curtea constată că reclamantul a fost achitat într-un alt proces penal având ca obiect o infracțiune similară de înșelăciune, și anume emiterea de cecuri fără a avea fonduri suficiente în conturile bancare, pe motiv că nu a acționat cu intenția directă de a obține un folos necuvenit pentru sine (a se vedea *supra*, pct. 25).

62. În plus, referitor la argumentul Guvernului potrivit căruia nici reclamantul, nici avocatul său nu au cerut în mod special Înaltei Curți ascultarea sa ori a martorilor, Curtea consideră că absența reclamantului din cadrul procedurilor desfășurate în fața organelor de cercetare penală și a instanțelor de grad inferior constituia pentru Înalta Curte un motiv suficient de puternic pentru a justifica o nouă examinare a probelor. În orice caz, Curtea reamintește că instanțele naționale au obligația de a lua măsuri pozitive în acest scop, chiar și în cazul în care reclamantul nu a solicitat așa ceva (a se vedea *Dănilă împotriva României*, nr. 53.897/00, pct. 41, 8 martie 2007; și *Găitânaru*, citată anterior, pct. 34).

63. De asemenea, deși Înalta Curte i-a permis reclamantului să facă o declarație la finalul ședinței, trebuie remarcat faptul că, după cum Curtea a constatat deja, folosirea acestei posibilități nu este suficientă în sensul art. 6 din Convenție (a se vedea *Constantinescu împotriva României*, nr. 28.871/95, pct. 58, CEDO 2000-VIII).

În aceste circumstanțe, faptul că Înalta Curte nu l-a ascultat pe reclamant personal sau nu a examinat alte probe în prezența sa, precum și faptul că nu a remediat situația retrimițând cauza la curtea de apel pentru o nouă administrare a probelor au restrâns în mod substanțial dreptul la apărare al reclamantului.

64. Considerentele de mai sus sunt suficiente pentru a-i permite Curții să respingă excepția referitoare la exercitarea abuzivă, de către reclamant, a dreptului de a introduce o cerere individuală și pentru a concluziona că, în prezenta cauză, instanțele naționale nu au respectat cerințele unui proces echitabil.

65. Întrucât această cerință nu a fost îndeplinită, Curtea consideră că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

II. Cu privire la celelalte pretense încălcări ale Convenției

66. În ultimul rând, reclamantul a formulat un capăt de cerere în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenție.

67. Curtea a examinat capătul de cerere astfel cum a fost formulat de reclamant. Cu toate acestea, având în vedere toate elementele aflate la dispoziția sa și în măsura în care aceasta intră în competența sa, Curtea constată că nu reiese nicio aparentă încălcare a drepturilor și libertăților prevăzute în Convenție sau în protocoalele sale. Rezultă că acest capăt de cerere trebuie respins ca fiind vădit nefondat, în temeiul art. 35 § 3 și art. 35 § 4 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

68. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

69. Reclamantul a solicitat 134.917 euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, din care 14.352 EUR reprezentau drepturile sale salariale, iar 120.592 EUR reprezentau posibile venituri din dividende, în calitatea sa de acționar.

Cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, reclamantul a solicitat 50.000 EUR pentru umilința și suferința pe care le-a îndurat.

70. Guvernul a declarat că sumele pretense de reclamant pentru prejudiciul material erau speculative, excesive și neprobate.

În ceea ce privește despăgubirea pentru prejudiciul moral pretins de reclamant, Guvernul a apreciat că suma solicitată este excesivă și a solicitat Curții, în cazul în care constată o încălcare, să considere constatarea încălcării în sine ca fiind o reparație echitabilă suficientă.

71. Curtea constată că, în prezenta cauză, se poate acorda o reparație echitabilă doar în baza faptului că reclamantul nu a beneficiat de garanțiile prevăzute la art. 6. Deși nu poate face speculații privind posibila soluție a procesului dacă circumstanțele ar fi fost diferite, Curtea consideră că reclamantul a suferit într-adevăr un prejudiciu moral.

72. Prin urmare, pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41, Curtea îi acordă reclamantului 2.400 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

B. Cheltuieli de judecată

73. Reclamantul a solicitat, de asemenea, 3.000 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată în fața Curții, reprezentând onorariul avocatului. Reclamantul a prezentat un contract de asistență judiciară, care atestă onorariul avocatului său.

74. Guvernul a considerat excesivă suma solicitată. În acest sens, Guvernul a subliniat că reclamantul nu a prezentat o fișă de pontaj cu numărul de ore alocate de avocatul său pregătirii observațiilor scrise pentru Curte și că o parte din argumentele sale au fost superflue cu privire la aspectele necomunicate Guvernului.

75. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant are dreptul la rambursarea cheltuielilor de judecată numai în măsura în care s-a stabilit caracterul real, necesar și rezonabil al acestora. În prezenta cauză, ținând seama de documentele pe care le deține și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră că este rezonabil să acorde suma de 3.000 EUR pentru cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața Curții.

C. Dobânzi moratorii

76. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În unanimitate

CURTEA:

1. unește cu fondul și respinge excepția referitoare la exercitarea abuzivă, de către reclamant, a dreptului de a introduce o cerere individuală;
2. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere referitor la caracterul echitabil al procesului penal, întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție, și inadmisibilă în ceea ce privește celelalte capete de cerere;
3. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;
4. hotărăște:
 - (a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:
 - (i) 2.400 EUR (două mii patru sute de euro) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;
 - (ii) 3.000 EUR (trei mii de euro) pentru cheltuielile de judecată, plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit;
 - (b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.
Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris, la 6 octombrie 2015, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE
LUIS LÓPEZ GUERRA

Grefier,
Stephen Phillips

★

RECTIFICĂRI

La Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 127/2014 privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 87A din 26 martie 2014, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 4.233/2/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 7 ianuarie 2015, se face următoarea rectificare:

— în cadrul Deciziei civile nr. 87A, la pag. 28, paragraful 20, în loc de: „Curtea constată ca efect al admitterii excepției de nelegalitate următoarele: completul arbitral nu a anulat Decizia ORDA nr. 250/9.09.2011, ci a înlăturat aplicabilitatea acesteia, efect care este în concordanță (...)” se va citi: „Curtea constată că, efect al admitterii excepției de nelegalitate, completul arbitral nu a anulat Decizia ORDA nr. 250/9.09.2011, ci a înlăturat aplicabilitatea acesteia, efect care este în concordanță (...)”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

